

u tom pogledu potpuno ovlaštenje slobodnog djelovanja knezu, malom vijeću i vijeću umoljenih osim prava da odašilju poslanstva i vrše izbore raznih funkcionara, što je pridržalo za sebe; također izabere istog dana kao poslanike Ivana B. de Menze i Klementa de Bodacia, koji će ići na otoke da preuzmu vlast. O tom pitanju je raspravljalo također dubrovačko vijeće umoljenih istog dana i slijedećih dana. Razna su bila mišljenja, na koji način da se prihvati vlast nad otocima, i o tome su se vodile duge rasprave. Mi ćemo ovdje donositi samo zaključke, koji su bili konačno prihvaćeni. Najprije stvori vijeće zaključak, da se prema kraljevoj poruci poradi oko preuzimanja Korčule, Hvara i Brača. Stoga se moraju okupirati rečeni otoci, koje će držati oni u ime kraljevo prema njegovoj naredbi. Neka se pošalju poslanici s jednom oružanom barkom. Poslanicima se ima zapovjediti, neka jave otočanima, da će Dubrovčani poslati k njima svoje vikare; ako otočani ne budu htjeli primiti dubrovačku vlast, neka poslanici jave to u Dubrovnik. Sutradan 4. srpnja vijeće umoljenih zaključuje, da knez i malo vijeće izaberu tri odbornika, koji će napisati instrukciju poslanicima, koji idu preuzeti tri otoka, i predložiti je vijeću umoljenih. 6. srpnja isto vijeće prihvata instrukciju predloženu od odbora i određuje kaznu od 25 perpera, ako još istog dana ne otpisuju. 8. srpnja zaključuje vijeće umoljenih, da se pristupi izboru poslanstva, koje će se uputiti kralju, a taj će izbor izvršiti veliko vijeće. 10. srpnja veliko vijeće također stvori zaključak o odašiljanju poslanstva i izabere Andriju de Volzo i Nikolu de Goziis za poslanike, koji će se uputiti kralju.

Međutim doznade Balša, sin Jurja Stracimirovića Balšića, da su Dubrovčani dobili od Žigmunda otok, i on podigne kao nasljednik Jurja, nekadašnjeg kneza otoka Hvara i Korčule, svoj glas protiv toga i počne, pozivajući se na tobožnje staro pravo, raditi oko toga, da sam stekne otok. Balša pošalje na otroke Marina Miroševića iz Bara, nekadašnjeg Balšićeva vikara na Korčuli, sa svojim pismom upravljenim otočanima. Mirošević stigne u Dubrovnik i tu se zadrži nekoliko dana ne javljajući se uopće dubrovačkoj vladni. Svrha Miroševićeva je bila valjda, da proboravivši u Dubrovniku nekoliko dana ispita situaciju u pitanju triju otoka, ili je možda čekao zgodnu priliku, da se iz Dubrovnika prevezne na njih.